

جزئیات حادثه بوستان زیتون و مرگ ۲ کودک، در صحن شورای شهر تهران تشریح شد

بوستان‌های تهران؛ مستقیم به بهشت

شرق: خیر جمعه منتشر می‌شود؛ اما اتفاق پنجشنبه‌شب افتاده است. ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، از سکوت ۳۰ساعته شهرداری درباره فوت دو کودک هشت‌ساله و ۱۱ساله انتقاد دارد؛ از اینکه در اطلاعیه دیرنگام شهرداری ردی از همدردی نیست. مهدی عباسی می‌گوید این دو کودک فرزندان دو کارگر بوده‌اند و شورا باید صدای این کارگران باشد و از حق آنها دفاع کند.

برخی از اعضای شورای شهر تهران هم از گزارش شهردار منطقه ۲۱ انتقاد دارند. اینکه گزارش با تصاویر قراردادهای شهرداری با پیمانکار آغاز شده و اینکه شهرداری مسئولیتی در برابر حوادث ندارد و پیمانکار باید پاسخ‌گو باشد. روز گذشته شهردار منطقه ۲۱ به صحن شورای شهر تهران آمده بود تا درباره حادثه پنجشنبه‌شب در بوستان زیتون توضیح دهد. دو کودک هشت و ۱۱ساله در این اتفاق جان خود را از دست داده و در مخزن آب ذخیره غرق شده‌اند.

محمدرضا پوریافر درباره سقوط دو کودک در حوضچه‌ای در بوستان زیتون، می‌گوید: بوستان زیتون در وردآورد و در سال ۱۳۹۵ افتتاح شده و مخزن موجود در آن ۲۰ در ۲۰ متر وسعت دارد و عمق آن چهار متر است که نیمی از آن آب داشته است. ارتفاع فسی دور این مخزن ۲.۵ متر است، پیمانکار طبق پیمان سال ۱۴۰۲ و مفاد این پیمان مسئولیت نگهداری از بوستان و مخزن موجود در آن را دارد و طبق تبصره چهار ماده سه این پیمان، هرگونه مسئولیت حوادث در این بوستان برعهده پیمانکار است و هیچ‌گونه مسئولیتی برعهده کارفرما نیست. هرگونه خسارت جانی و مالی متوجه پیمانکار خواهد بود و کارفرما هیچ‌گونه مسئولیتی نخواهد داشت. رعایت اصول ایمنی و نصب تابلوهای راهنما برعهده پیمانکار است و پاسخ‌گویی حقوقی در مراجع قضایی نیز برعهده پیمانکار است. او با اشاره به وضعیت ایمنی بوستان‌های منطقه توضیح می‌دهد قبل از آغاز تابستان وضعیت ایمنی بوستان‌ها را بررسی می‌کنند که مشخص می‌شود وضعیت مناسبی ندارند.

او یادآور می‌شود: براساس بررسی‌ها به این نتیجه رسیدیم که باید اقدامات جدی در حوزه HSE شکل بگیرد و تا پایان فصل تابستان وضعیت بوستان‌ها مطلوب شود. ما به صورت هفتگی جلسه برگزار کردیم و موارد عدم انطباق صورت گرفت. در ۲۹ خردادماه بازدید از بوستان زیتون شکل گرفت، در هفت تیرماه و ۲۶ مردادماه نیز بازرسی‌های HSE از این بوستان صورت گرفته و هیچ‌گونه عدم انطباقی در این بوستان دیده نشده است.

به گفته او پس از بازدیدهای نیروهای آتش‌نشانی پس از حادثه، هیچ گزارشی از مشکل در فنیس به ما نرسیده است. فنیس‌ها کاملا ایمن و محکم است و براساس تصاویری که بازرس HSE در بررسی‌ها ثبت کرده، مشکلی وجود نداشته است. متأسفانه دو خانواده از قشر کارگر که یکی از آنها صاحب فرزند دوقلو و دیگری صاحب یک فرزند بوده، در این بوستان حضور داشتند و این سه کودک در بوستان مشغول بازی بودند که توپ آنها وارد محوطه می‌شود و تمام تلاش خود را انجام می‌دهند تا توپ خود را بردارند.

شهردار منطقه ۲۱ با بیان اینکه کودک اول برای برداشتن توپ به سمت فنیس رفته و کودک دوم نیز از فنیس می‌پرد و دچار حادثه می‌شود، می‌گوید: کودک سوم به خانواده خبر می‌دهد و با حضور اهالی و حاضران در بوستان با آتش‌نشانی تماس

وزارت امور اقتصادی و دارایی

گرفته می‌شود و پس از حضور آتش‌نشانان و بریدن فنس‌ها، کودکان از آب خارج می‌شوند و بعد از انتقال به بیمارستان، متأسفانه یکی از کودکان با وجود اندک علائم حیاتی در ابتدای امر جان خود را از دست می‌دهد.

ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، در واکنش به گزارش شهردار منطقه ۲۱ درباره حادثه غرق‌شدن دو کودک در بوستان زیتون می‌گوید: این حادثه بررسی و کارشناسی می‌شود و تکلیف اینکه قصوری که بوده معلوم می‌شود. به دلیل اینکه در دوره قبل درگیر این مسائل بودم، امروز در مدیریت شهری رعایت این نکات را نمی‌بینم. اول اینکه امروز آقای پوریافر زحمت کشیدند و آمدند؛ ولی معتقدم نه شهردار تهران، اما حداقل معاون امور مناطق شهرداری تهران باید امروز به اینجا می‌آمد و گزارشی از دید شهرداری تهران درباره این حادثه می‌داد. خطایم آقای پوریافر نیست؛ چون شهرداری تهران را مسئول می‌دانیم. هر حادثه‌ای در سطح شهر تهران رخ دهد، از نظر ما شهرداری تهران و شهردار تهران مسئول است و باید پاسخ دهد. بازرسی شهرداری تهران، مرکز ارتباطات شهرداری تهران، حراست شهرداری تهران و مسئول HSE که نمی‌دانم کیست، باید همان ساعت اول یک هیئت تشکیل می‌دادند و یک گزارش تحلیلی درباره این حادثه از منظر و نگاه شهرداری تهران ارائه می‌دادند. ثانیاً پس از حدود ۳۰ ساعت وقتی خبر رسانه‌ای شد، روابط‌عمومی منطقه ۲۱ بیانیه داد که در این بیانیه نه اظهار تسلیت و نه تأسف است و فقط به شرح مواقع حادثه پرداخت؛ درحالی‌که بلافاصله مرکز ارتباطات یا دفتر شهردار تهران باید یک بیانیه می‌داد و می‌گفت با کمال تأسف شنیدیم چنین حادثه‌ای رخ داده، ضمن تسلیت به خانواده محترم و ابراز همدردی طبق دستور شهردار تهران هیئتی مشخص شده و به‌زودی و در ساعات آینده مسئله را در منطقه بررسی می‌کنند و نتیجه‌اش به اطلاع شهروندان خواهد رسید که این انجام نشد و بعد از ۳۰ ساعت روابط‌عمومی منطقه ۲۱ بیانیه داد.

نکته بعد جنبه‌های روانی و عاطفی حادثه است. ای کاش از همان لحظه اول مسئولی در شهرداری تهران مشخص می‌شد و همراه این خانواده به اورژانس، بیمارستان، سردخانه و شهر قدس می‌رفتند و در خانه این دو کارگر محروم که دو بچه‌شان را از دست دادند، بست می‌نشستند و می‌گفتند ما در خدمت شما هستیم، نگران هیچ چیزی نباشید و نمی‌گذاریم حقی از بچه‌های شما ضایع شود. بعد از سه روز آقای پوریافر به شهر قدس رفتند و با خانواده این عزیزان دیدار کردند.

امانی خطاب به شهردار منطقه می‌گوید: آقای پوریافر! پیمانکار شما موظف بوده

تعدادی نیروی انسانی در آنجا داشته باشد. سؤال این است که در آن ساعت داشته یا نداشته و آیا حوض یا مخزن آبی که نشان دادید، جزء مرکزی بوده که باید نگهدار ۲۴ساعته داشته باشد یا نداشته؟ اگر نداشته پیمانکاران انشکال دارد و اگر داشته نگهدار در آن ساعت کجا بوده است؟ نکته چهارم ناکارآمدی سیستم HSE در سیستم شهرداری تهران است؛ یعنی آفتاب‌لگن صد دست، شام و ناهار هیچی. چند هزار بوستان در شهر تهران داریم و از همین لحظه هر آن باید منتظر باشیم اتفاقی شبیه اتفاق منطقه ۲۱ بیفتد. در اینجا گزارش دادند چند هزار عدم انطباق شناسایی و همه را رفع کردیم. می‌گویید چهار روز قبل به آنجا آمدند و بازدید کردند و سیستم HSE گفته اینجا از نظر انطباق هیچ مشکلی ندارد؛ چطور عدم انطباق ندارد که دو بچه از بالای فنیس خود را پایین انداختند. اینکه سیستم HSE نمی‌شود.

جگرگوشه‌های ما هستند، می‌گوید: این منطقی نیست که کودک هشت‌ساله از روی فنیس ۲.۵ متری عبور کرده و باید بررسی شود، با مباحثی که مطرح شد، در ذهن ما صحبت وزیر سابق راه و شهرسازی در حادثه قطار متبادر شد که گفتند مسافران بیمه بودند و دیه را می‌پردازند. باید این خانواده احساس کنند فارغ از هر تقصیری کنار آنها هستیم. حرف ما این است که ما به عنوان شهرداری به‌دنبال تیره نستیم و باید کنار مردم باشیم و با دقت بیشتر موضوع را چندباره بررسی می‌کنیم؛ تقاضای من این است که کنار خانواده‌های داغ‌دیده در این حادثه باشیم و با چنین رویکردی، باور مردم به شهرداری را تقویت کنیم. اگر قصوری داریم باید تکلیف مشخص شود و مردم بداندن به این موضوع با جدیت برخورد می‌کنیم.

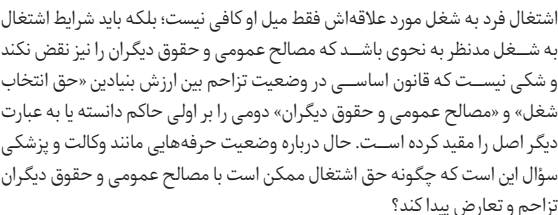
سوده نجفی، رئیس کمیته سلامت شورا نیز با بیان اینکه متأسفانه در سال‌های قبل

شاهد بروز حوادث این‌چنینی به‌ویژه غرق‌شدگی و برق‌گرفتگی در بوستان‌ها بودیم، می‌گوید: از شهرداری می‌خواهیم با اقدامات لازم، از بروز این حوادث جلوگیری کند.

کمیته‌ای برای جلوگیری از چنین حوادثی در مناطق بیست‌ودوگانه شکل بگیرد تا پیش از وقوع حوادث، بتوانیم از آن جلوگیری کنیم و به وزارت آموزش و پرورش نیز تذکر می‌دهم که دوره‌های آموزشی شنا برای دانش‌آموزان برگزار کند و آگاه‌سازی کودکان برای جلوگیری از حوادث احتمالی را در دستور کار قرار دهد.

جعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورا هم با بیان اینکه پیش از این نیز شاهد حوادثی بوده‌ایم، می‌گوید: سقوط یک کودک در جاه، قطع عضو

وکالت دادگستری و مصالح عمومی

سید دانیال کرانیان

حقوق دان و وکیل پایه یک دادگستری

اشتغال فرد به شغل مورد علاقه‌اش فقط میل او کافی نیست؛ بلکه باید شرایط اشتغال به شغل مدنظر به نحوی باشد که مصالح عمومی و حقوق دیگران را نیز نقض نکند و شکی نیست که قانون اساسی در وضعیت تراحم بین ارزش بنیادین «حق انتخاب شغل» و «مصالح عمومی و حقوق دیگران» دومی را بر اولی حاکم دانسته یا به عبارت دیگر اصل را مقید کرده است. حال درباره وضعیت حرفه‌هایی مانند وکالت و پزشکی سؤال این است که چگونه حق اشتغال ممکن است با مصالح عمومی و حقوق دیگران تراحم و تعارض پیدا کند؟

پاسخ آن است که اولاً حرفه‌های مذکور با امور حساس زندگی مردم سروکار دارند و گاه این حساسیت حتی در حد مرگ و زندگی است. ثانیاً روشن است که عموم مردم متر معیار قابل اتکایی برای تشخیص پزشکی با وکیل خوب و خیره در اختیار ندارند و قاعدتاً وقتی تابلوی مطب یک پزشک یا دفتر یک وکیل دادگستری را می‌بینند یا نام ایشان را متلاً در سایت‌های مربوطه می‌بینند، به این ظاهر و در واقع به پروانه اشتغال صادره برای این افراد اعتماد می‌کنند و اصولاً چاره دیگری هم ندارند. با این مقدمات روشن می‌شود که صدور پروانه بعضی مشاغل و تعیین شرایط قانونی و نحوه تعیین صلاحیت علمی افراد برای اشتغال به این‌گونه مشاغل چه تصمیم حساسی است و کوتاهی و آسان گرفتن درباره آن، گاه حتی می‌تواند تا سسرحد تشخیص پزشکی به جامعه نیز تلفی شود و تأکید بیش از حد بر مسئله اشتغال، می‌تواند بحث مصلحت جامعه و حقوق دیگران را در معرض غفلت‌هایی هولناک قرار دهد. گاه تأکید و جانبداری یک‌سویه از بعضی ارزش‌ها ما را مصداق آن شعر مولانا می‌کند که:
خواجه پندار که طاعت می‌کند، بی خبر کز معصیت جان می‌کند…

به علاوه جای این پرسش اساسی نیز مطرح است که بخشی از قانون‌گذاری در سال‌های اخیر کدام نظریه اقتصادی را مبنای تصمیمات خود قرار داده که براساس آن جامعه را بازار مکاره‌ای می‌بیند که در آن تنها یک اصل وجود دارد و آن هم رقابت بی‌رحمانه اقتصادی برای فروش بیشتر کالا و خدمات است، به نحوی که حتی وکالت دادگستری را هم ذیل همین نحوه زیست مبتنی بر رقابت می‌بیند و هیچ اصل دیگری ازجمله مصالح عامه را مدنظر قرار نمی‌دهد؟ تا جایی که نگارنده از تاریخ معاصر آگاهی دارد، بنیان‌گذاران نظام جمهوری اسلامی، ذیل شعار نه شرقی، نه غربی، در اندیشه ایجاد نظام اقتصادی جدیدی بودند که هم با کمونیسم شوروی سابق تمایز ذاتی دارد و هم با سرمایه‌داری غربی، حال مشخص نیست که این‌همه تأکید بر مفهوم رقابت و بازار رقابتی که گاه با طرح شکایتی حتی پای کانون وکلا را هم به «شورای رقابت» باز می‌کند، متأثر از کدام جهان‌بینی و کدام تئوری اقتصاد سیاسی است؟

نگارنده امیدوار است متولیان امور و در نهایت شورای نگهبان قانون اساسی به‌عنوان آخرین سنگرز از تصویب قوانینی که جامعه را در بلندمدت با مشکلات لاینحل مواجه می‌کند، جلوگیری کنند؛ چراکه تصویب چنین قوانینی شاید در کوتاه‌مدت منافع گروهی خاص را جلب کند؛ اما در بلندمدت اعتماد جامعه به مجوزهای صادره از نهاد‌های رسمی ازجمله پروانه اشتغال به وکالت را متزلزل کرده و سرمایه‌های اجتماعی را بر باد می‌دهد و دادگستری و مردم را با هزینه‌های گزاف مواجه می‌کند و در پایان ذکر این نکته را لازم می‌دانم که تا دیر نشده، باید تصمیمی در سطح کلان گرفته شود؛ چراکه پس از صدور پروانه برای افراد فاقد صلاحیت علمی کافی دیگر به‌راحتی نمی‌توان کاری کرد و مفهوم «حق مکتسب» مانع از ابطال پروانه‌های صادره می‌شود.

به قول سعدی بزرگ:
سر چشمه شاید گرفتن به بیل / چو بر شد نشاید گرفتن به پیل.